

Előfizetési árak:

Egész évre frt 10.—
Félévre „ 5.—
Megyedévre „ 2.50
Egy hóra „ 1.—
Egyes szám 4 kr.

Megjelenik mindennap,
Vasárnap kivétellel.

DEBRECZENI ELLENŐR

Szerkesztőség
és
Kiadóhivatal:
Főplaccz, a városháza
szemben.
Hirdetések a legmértékeltőbb árszámítás mellett.

A SZABADELVÜPÁRT KÖZLÖNYE.

A V E!

Debreczen, szeptember 19.

Az emberi szív úgy van alkotva, hogy vágyódik a köznapiasság közepett ünnepi órák után, s ezek az ünnepi órák annál becsesebbek rá nézve, mentül nagyobbak és tiszteletreméltóbbak az okok, melyek azokat létrehozzák.

Ily ünnepi órái vannak most minden királyát tisztelő magyar szívek, midőn Magyarország határai közé érkezett a király, hogy mint legfőbb Hadúr jelen legyen a kis-czelli nagy hadgyakorlatokon.

Ami jó, öreg királyunk sokat fárads, sokat dolgozik. Ő a koronának nemcsak fényét örökölte elődeitől, de annak súlyát is viseli. Messze kiterjedő országainak legkisebb ügyeit is ismeri, a felkelő nap ott találja már dolgozó asztalánál. Ő a kötelesség embere s nagy birodalmának kétségkívül első munkása.

A csehországi, majd a pomerániai hadgyakorlatok nem fárasztották ki; alig pihent meg egy pillanatra s már itt van köztünk, hű magyarjai közt, körülvéve attól a lángoló lelkesedéstől, mely őt, ha közénk jön, állandóan kíséri.

Loyalis nép vagyunk, szeretjük uralkodónkat attól a pillanattól kezdve, midőn a nemzet szívet odaacsatolta alkotmányos érületének kapcsával a maga nagy lelkéhez. Az ő bánata ami keservünk, az ő öröme ami gyönyörűségünk. Érezzük, tudjuk, valljuk, hogy hódolva szeretjük őt s minden kínálkozó alkalmat megragadunk, hogy alatt-

valói hűségünk férfias megnyilatkozása magas színe előtt szavakban és tettekben minél fényesebb kifejezést nyerjen.

Nincs nemzet a világon, mely a magyaréhoz hasonló szeretettel és hódolattal környezné királyát. Vagy, ha itt-ott felcsillan is egy-egy sugara a népek szeretetének, ennek a sugárnak nincs intenzív ereje, nincs melege, mert nem a szív bensőségéből árad ki, hanem csak futó elenyésző, hamar ellobbanó lidércz tűz.

Ezen, igazán a szív mélyében gyökerező hódolatteljes szeretet fogja körülvenni ez alkalommal is ő Felségét. S bár katonai ügyek hozzák őt körünkbe, hatóságok és a különböző vallások képviselői fogják őt üdvözölni, törhet en jobbagyi hűségük megnyilatkozását lerakandó a trón zsámolyához.

És a mi jó királyunk ilyen alkalmakkor nevezetes kijelentéseket szokott tenni. Ott, ahol királyi szíve szükségnek tartja a dorgálást, ott felemeli királyi szavát, ott ellenben, ahol csak világosszínűket lát, ott nem fukarkodik legfelsőbb elismerésének szavaival. És az ő királyi ajkairól elhangzó intelem sokszor, mint a nemrégén elhangzott fejedelmi szavak bizonyították, többet használnak, mint évek meddő politikai vitái.

A kis-czelli hadgyakorlatokon hadseregünk be fogja mutatni a legfőbb Hadúr előtt évről évre örvendetesen fokozódó harc-képességét. Nincs okunk kételkedni, hogy a hadgyakorlatok végén ő Felsége a legmagasabb elismerés hangján fog szólni a tapasztalt eredményről. És a dicséret nekünk jól fog esni, hiszen azok a csapatok a mi fiaink

ból állanak s bármilyen vezényszóra hallgassanak is, ami hazánk gyermekei. Ott lesznek honvédeink is, kik már kiállják a versenyt mindazokkal, kiknek kötelességük lesz a hazát és a polgárokat egy esetleg bekövetkezendő háboruban megvédeni.

És a királyi elismerés szavai bizonyára nekünk is kedves elégtételül fognak szolgálni azon nagy áldozatkért, melyeket zugolódás nélkül hozunk hadseregünk minél tökéletesebb kifejlesztésére.

A királyi ajkáról elhangzó dicséret nyomán egyrészt nyugodtan nézhetünk a jövő esélyei elé, másrészt a büszkeség érzetével gondolunk azokra, kiknek vitézi híre a béke biztosítóka...

A kis czelli királylátogatás nemcsak a Dunántulnak ünnepe, hanem az egész országé is. Mi is részt kérünk az ünnepségekből és az ott uralkodó ünnepi hangulatból, szívünk bensőségével kívánva, hogy a kies vidéken jól érezze magát a mi királyunk, kiknek napokinti gondja, imája: népeinek boldogsága.

S ha majd elmúlnak a magyarországi nagy hadgyakorlatok, megszűnik az ünnepi hangulat s a mi felséges Urunk pihenőre tér, magyarországi tartózkodása hagyjon szép emlékeket hátra lelkében, mely emlékek közt phároszi lángként világítson a magyar nemzetnek törhellen hűséggel párosult szeretete az ő feikent személye iránt.

Isten hozta közénk a magyar királyt!

KONCZ ÁKOS.

A „Debreczeni Ellenőr“ tárczája.

Két év előtt — két év után.

— A Debreczeni Ellenőr eredeti tárczája. —

— Irta: **Karczag Vilmos.** —

I.

Két év előtt.

— Nagyt nőtél kis hugom.
— Nevez máként hát, ha nagyot nőttem.
— Hogyan?
— Ne kicsinyelj többé! Mondj Emmának, vagy Emmádnak. — Neked így is szabad. Én se szólítlak bácsinak... Nekem csak Károly vagy.
— Hát hány éves Emma kisasszony, ha szabad kérdeznem?
— Azért gunyolódni sem kell épen. — 14 szolgálatajára... Négy év előtt még kis lány voltam, most már miként magad is mondtad, a nagyok sorába nőttem. — Nézz végig rajtam. Látod hajam trizurára van szedve, virág ékíti; — arcom a 16-18 éves leányok komolyságát hordja magán, derekam fűző köríti, ruhám elég hosszú arra, hogy cipőm sarkát eltakarja... Nos...

hát mit mosolyogsz? Veled még mindig nem lehet komolyan beszélni.

— Hát a nevelő?
— Károly... kérlek, — látod te rossz ember vagy. — Hát úgy nézek én ki, mint a ki még a nevelőbe jár?

— Nem mondom, — de az a táská ott a szegletben.

— Nem az egyém!
— Hát az évek óta megőrzött kriszkindlik, a bábuk... melyek szép sorjában hevernek egymás mellett, mintha csak tegnap méltóztatott volna a kisasszonynak összerakogatni.

— Ah, ifjúkori emlékek.
— Ugy?... Hát iskolába nem járunk bábukkal nem játszunk; hát akkor egész napon mivel foglalkozik a kisasszony?

— Olvasok.
— Gulliver utazásai, Robinson, Hoffmann elbeszélései... Győri Vilmos arany könyve. Na derék!

— Semmi Gulliver, semmi Győry... hanem Ponso, Montepin, Féval, Gaboriau Jókai.

— Csak hogy legalább Jókai is ott van!

— Jókait is szeretem. — Fantastikus, és szépen beszélteti embereit.

— És megérti Emma kisasszony?
— Ha megértem-e? de meg ám. Atérem minden sorát, minden szavát.

— Mint a szerelmes leányok!
— Őh nem szükséges ahhoz szerelmesnek lenni. — Csak tudni kell hozzá képzeledni. És ősmerni kell az életet.

— Pedig én azt hittem, hogy csak szerelmes leány értheti a regényt igazán; legalább úgy látszik, hogy a sokat olvasott leány hamarabb tud szerelmes is lenni.

— Nem mondhatnám. Én sokat olvastam, és még sem fogott a szívemen.

— Talán igazad lehet, mert én meg keveset olvastam, mégis szerelmes vagyok.

— Kibe?

— Ezy szép barna lányba.

— Ha, ha! Szerencsére én szőke vagyok.

— Csak talán nem gondoltad... Nana! Emma, — ... Sokat fecsegsz kis hugom!

— Lehet! — De nem mondom... nem igazat, mint te!

— Hogyan?

— Nem vagy szerelmes!

— De ha mondom.

— Nem vagy az! Oh én tudom, hogy a szerelmes emberek nem így néznek ki,

— **Belföldi hírek.** (Vasuti kölcsön.) Beavatott helyről arról értesítenek bennünket, hogy a kereskedelmi miniszteriumban egy 80 millió vasuti kölcsön felvétele van tervbe véve. A kölcsön az államvasutak szükségleteire fordíttatnék és kamatja már a jövő évi budgetben fel lesz tüntetve. — (Beszámoló.) Vajay István országos képviselő beszámolóját csekély számú közönség hallgatta végig Püspök-Bogádon. — (Ev. ref. közgyűlés.) A dunántúli ev. ref. egyházkerület tegnapi közgyűlésén elhatározták, hogy az október 1-én életbe lépő egyházpolitikai reformokról a lelkészek világosítsák fel a híveket és hassanak oda, hogy a hitélet minél erősebben összefűzze az egyházközösségeket. — (Uj képviselő.) Hegedűs Károlyt Bába Molnár Sámuel ellenében 102 szótöbbséggel a ceglédi kerület országos képviselőjévé választották. — (Lukács és társai.) A memorandum-pör imént kiszabadult hősei Budapestben időzvé, felkeresték Erdélyi igazságügyminisztert, hogy kifejezzék köszönetüket megkegyelmezésükért. — (A renitáló Kalocsa.) Kalocsa megtagadta az állami anyakönyvvezetést. Utasította a belügyminiszter által kinevezett dr. Arandiner György főjegyzőt, hogy ne fogadja el a kinevezést. A főjegyző óvást tett a közgyűlés határozta ellen az alispánhoz.

— **Külföldi hírek.** (A bécsi választások.) A tegnap megtartott bécsi községi választások az antiszemita óriási győzelemmel végződtek. — (Csendélet Bulgáriában.) Nacsev hadnagyot, ki Macedoniában vitézül harczolt, saját bajtársai agyonlőtték, hogy a nála lévő 350 dr. aranytól megfoszthassák. — (Politizáló tanítók.) Monasztirben elfogtak egy Kntlov nevű bolgár tanítót, kinél compromittáló iratokat találtak. A szalonikii vilájetben a bolgár tanítók többsége beadta lemondását. Prilep-Ohrida és Paracs városok pedig, melyekben eddig a bolgár propaganda vetélytárs nélkül élt, szerb iskolák megnyitását követelték.

Honvéd-zenekarok.

Debreczen, szeptember 19.

Aktualis kérdést vetett föl a hadgyakorlatok alkalmából egy német laptársunk. Ez a honvéd gyalogság ezredeinek zenekarokkal ellátása.

A kérdés nem új. Fölmerült harmincz év óta minden szervezeti intézkedés idején minden budgetvitánál a képviselőházban, a

honvéd csapatok minen ünnepi szolgálattételkor a társadalomban. A ki nemzeti gyalogságnál valaha szolgált, érezhette a gyakorló téren, hosszú gyalog marsok alatt, táborban vagy manővertől visszatérőben, hogy a honvéd menetoszlophoz képest a közös gyalogságé a zenekarokrévén mekkora előnyt élvez, s ennek komoly esetben mekkora morális visszahatása lehet a honvéd bakák meneteképességére, kitartására s ütközeti szellemére. A társadalom pedig mélyen érzi nagy hiányát honvéd helyőrségi állomásokon a katonai zenekaroknak, kinosan érinti a csapat ünnepeinél, melyekre még a szolgálati szabály is zenét ír elő, az a megalázó gyakorlat, hogy honvédségünk ilyenkor közös seregbeli zenekart kénytelen kikölcsönözni. Még ha a budavári zászlóorség felváltásakor ismétlődő esetekre hivatkozunk.

Német kollégánk erről irván, egy — szerinte — helytelen precedensre hivatkozik: egy honvéd ezredes példájára, ki négy zászlóalj érdekében saját ötletéből intézkedett, hogy a most folyó gyakorlatok tartására a bevonult tartalékosok közül rögtönzött zenekart szerveztesen. A német lap ez iniciatívában tulkapást, a fegyelem s egy öntetőség ellen vétséget vél látni s a miniszterhez fordul, hogy a hibát ő tegye jóvá: állítsa be a honvéd zenekarok költségvetését a legközelebbi költségvetésbe s aztán lásson hozzá a szervezéshez.

Lám, a premisza s a konkluzió nem jól fér meg együtt, mert német kollégánk logikája szerint a bevádolt ezredes ugyanazt cselekedte meg ideiglen, a mit ő a honvéd miniszterrel akar megcselekedtetni véglegesen.

Eljárása módjában sem látunk kivetnivalót, mert az ezredesnek saját csapatában van iniciálójoga, mikor a szolgálat érdekében előmozdításáról van szó, — egyes csapatok soron kívül zenekarral ellátására pedig ott az előzetes precedens a két vadász — s a két bosnyák zenekarnál, melyek nem is egész gyalog ezred, hanem csak egy-egy zászlóalj számára állítottak fel a parancsok s az érdeklött tisztikar kezdeményezésére. Ami szabad volt ott, szabad szükségkép egy honvéd ezrednél is.

Mi a honvéd ezredes intenczióit, erélyét s leleményességét nemcsak helyénvalónak tartjuk, hanem neki érdemül is tudjuk be, mert megmozgatta s praktikus kérdéssé tette egy csapásra a honvéd zenekarok ügyét.

Fölösleges mozt ismételnünk ez ügy-jelentőségére való katonai argumentumokat,

ezek a sok évi vita során immár közhelekké váltak. De rántalunk egy más szempontra, mely a katonai érdekek mellett igen jól megfér s azokat kiegészíti ez a nemzeti zenekultura fejlődésének előmozdítása.

A zenekultura volt eddig nálunk a legmostohább gyermek, nem tudunk vele mihez kezdeni, nem tudunk érdekében mit sem tenni.

Pedig elemi igazság, hogy e műszakmában is kettő szükséges a leadülethoz: ex-kutiv és piac.

Kell-e fejtegetnem, mily fontos az a magyar zeneirodalomra, a zenészpályára s a zenei fogékonyságra a nagy sokaságban fejlesztésére, ha a honi állandó zenekarok száma országszerte 24 ezredzenekarral növeltetik?

Hány fiatal zenész jut e révén kenyérhez, hány képzett muzsikus, esetleg zeneirő jut karmesteri álláshoz, s az orkeszterek a vidéki városokban mily fontos médiumaivá lehetnek a műzenészek, nevelőivé a vidéki színházaknak, terjesztőivé a zeneirodalmi termékeknek, sőt inspirálóivá is a magyar zeneirőknök.

Ennyi haszon sokszoroson meghozza a kultura közkiocstára javára az érte hozott áldozatokat. Ennyi haszon láttára semmi áldozatot nem volna szabad sokallani.

S ha már az állambudget erősebb megterhelése egyszerre nehéz is, s a honvédtisztikarnál az 50 százalék erejéig partícipálás kötelezettségétől czélszerű is eltekinteni: van az életbeéptetésnek egyéb módszere.

Léptesse a kormány az intézményt fokozatosan életbe, s kombinálja esetleg az ezredproprietáriusok intézményével, mely honvédségünkénél amugy is ismeretlen.

Nevezzen ki felsőes urunk honvéd ezredtulajdonosokat az uralkodó ház, az arisztokrácia honvédtagjaiból, és járjon a kitüntetéssel a zenekartartás egyetlen terhe.

B. P.

Őszi hangulat.

Debreczen, szeptember 19.

Azt mondja korán elhunyt Reviczkyak, hogy „az élet csak hangulat”. Ezen axioma főleg ilyenkor, a lombok hulló leveleivel domborodik ki leginkább. Miként az idő, ugy sok ifju kebel telve van borulattal. A sötét felhők mellett világ fájdalmas dalnokok öntik ki szívkeserveiket merengő dalokban, szentimentális sorokban. Valóságos idült boron-

azok nem nevetgélnek szüntelen, a vitakoznak uton utfélen, nem keresnek embert — leányt — a kit kigunyolhassanak, a szerelmes ifju hallgat, mereng, ábrándozik. Keresi a magányt, meghuzódik egy elhagyott kert árnyas lugasában, hol bevárja a nap nyugtát hold keltét, s elméláz az ezer meg ezer csillagok rezgő fényitél. — Minden kis felhő, mely egyik-másik fényességet el eltakar, új meg új képzelődésre ad okot. Szébbnél-szebb képek rajzolódnak az álmodozó lelkében, — míg szemel önkénytelenül lecsukódnak, s szellem szárnyakon keresi fel az ideált, kinek lábainál egy tekintetért, egy édes mosolyért esd . . . Oh, én tudom azt, hogy mi a szerelem.

— Hát aztán honnan tudod?

— Olvastam, tanulmányoztam, megfigyelem másokon.

— Hm; — Furesa! — Csodálatos, hogy, énnekem soha se jött kedvem az ilyen ábrándozásra. Pedig az ürdögbe is, én csak igazán szerelmes vagyok.

Ah — csak azt hiszed.

— Tudom, hogy az vagyok. De én nem a magános ligetbe vágyom, én elmegyek ide-álom lakására, felkeresem szobájában és csevegek vele. — Én nem megyek holdsugár, meg rezgő csillag vadászatot tartani, nem csinállok rajzokat a levegőbe; nem röpkedem

ide s tova szellem szárnyakon, — de azért szeretem, — szeretem — és feleségül veszem. — Tessék! Feleségül vedd — Mondtam, hogy nem szereted. — Feleség meg ideál az nagy különbség barátom. — Vagy ideál valaki, s akkor a forró szerelem emészti fel a sziveket, — vagy pedig feleségnek való valaki, s akkor kézbe kéz, jegygyűrű az ujra, — elmennék a templomba, a pap elmondja az „amen“-t, oszt puktum, meg van. Ez a házasság barátom, de nem szerelem. — Szerelem . . . oh mikor az embernek mind az öt érzéke összpontosul és csak egyre s egyért eped. Nem lát, nem hall, nem érez mást. — A szerelem lenyűgözi az embert, s akkor terhükre van körülöttünk minden, s a mi nem ő. — Örökös vágy gyötör, s a meg levő sohasem boldogít. Az elért édes perc, új perc birhatásának vágyait kelti fel. Semmi sem jó a mi van, s mindig az kellene, a mi nincs.

— És ami nem is lehet.

— Ugy van, talán nem is lehet. — Ezért küzdeni barátom, ez a szerelem.

— Ezt is olvastad?

— Olvastam, tanulmányoztam. Oh én tudom, hogy mi a szerelem.

II.

Két év után.

— De ne pityeregi hát édes Emmám!

— Kedves bácsikám . . . Maga olyan jó Igaza van nem megyek többé bába. Olyan kis leánynak mint én vagyok, sutba a helye.

— Kis leány? Két év előtt, tudod mikor még vitatkoztuk a szerelemről, akkor az voltál, de ma már nagy lány vagy. Patvarba; 16 éves korában már „eladó” a leány.

— Nem, nem . . . , Kis lány vagyok, — Maga sem tánczolt velem.

— Én nekem igen sok lánnyal kellett tánczolnom.

Végre is gyakrabban eljöhett volna hozzám.

— De hiszen sokszor voltam nálad.

— De nem elégszer. — Velem készszer tánczolt, a többiekkel többször is.

— Muszáj. Magakarok házasodni!

— Tudtam, tudtam; azért sürgött forgott hát olyan sokat. Ész körül. — Az az a barna leány, a kit két év előtt is emlegettettem már.

— Hát emlékezel?

— Oh nem felejtettem el — Az ilyemít a leányok nem szokták elfelejteni. Éles bácsikám én nem bánom ha megharagszik is, de ki mondom, hogy az az E iz nagyon kiálhatatlan teremtes.

— Miért?

— P.káns, rátarti, nagyzó, hiu. Szeren-

gásban szenvednek vidéki lantosaink. Határtalan mennyiségben kapjuk az „őszi hangulat“ot kifejező sorokat, melyekben annyi a tört remény, elvesztett szerelme, nem teljesült ábránd és holdvilág kultusz, hogy sokszor órákig eikeségünk mi is a dalmokok szívifájdalmán. A természet hervadásával megnyílik a poeta szíve s csak úgy dőlnek belőle a rimes sorok, bánatos érzések. Csupa világ fájdalom, a szív keserve, gyásza, bánata huzódik végig a sorokon. És bár elismerjük, hogy a megosztott fájdalom csak-félig terheli a lelket még sem közöljük az őszi hangulatot kifejező verseket. Elég ha mi megsiratjuk a dalmokokat, a hervadó természet komorhangu lantosait, minek sirjon t. olvasó közönségünk is.

De nemcsak a poeta keble sötét, mint az alvilág, hanem borongás észlelhető az utczákon is. Eltűnnek lassan-lassan a világos nyári ruhák s nehogy a moly megegye őket a hosszú pihenésben, október 1-ére bevonulnak a zálogházak jól gondozott garderojaiba. Valóságos csere fejlődik ki e nagyon is kultivált helyeken. Nyári nyugalmukból özőnével lépnek elő a szebbnél-szebb felöltők, melyeket a fiú gondosság a nyár kezdetével a zálogházak patronatussága alá helyezett. Élénk kínálat mutatkozik ebből kifolyólag zálogcédulákban és különféle őszi czikkokban.

Itt-ott egy czilinder is feltűnik, hirdelve a rekkenő meleg megszűnését és az ős beköszönését. Sűrűbben találkozunk kockás angol szövetekbe burkolt rejtélyes alakokkal, kik úgy rohannak az utczákon, mintha attól félénének, hogy valami szenvedélyes sakkjátzó az ő hátukon állítja fel figuráit. Tegnap már galusnik is fényltek itt-ott a nedves aszfalton és bokán felül felgyűrt gigerli nadrágok jeleztek, hogy vége a sárgaczipős nyárnak.

Szerkesztőségünk tagjai is tetemes bevásárlásokat tettek őszi ruhákban, megfelelően az őszi hangulatnak.

Határozatilag kimondták, hogy a világos ruha lefujatik s ki e határozat ellen vét, zártkörben meglincseltetik. Az őszi viseletre egyébként öreg Forgáchunk adta meg az ím-

cséje, hogy az orra nem kisebb, mert különben: pisze volna. — Azt nem is vehetné el. Nem magának való.

— Szeretem édes Emmám. Olyan szerelmemmel a milyenre te tanítottál. Tudod?

— Nem tudom. — Nem tudok én semmit, csak azt, hogy én nem megyek el a bácsi lakodalmára. Megmondom a mamának, hogy küldjön engem a zárdába; ott akarok én élni, ott akarok én meghalni.

— Miért te kis bohó?

— Bánatomban.

— Hát mi bánat?

— Nem tudom, Fáj mindenem, egyre sirhatnám. Hideg borzongat szüntelen, s mégis láz gyötör. — Nem lelem helyemet, nincs nyugtom, nincs megállapodásom; terhemre vagyok magamnak. Kergetem a mainapot, s várom a holnap hajnalát, — mikor meg az is megjön, akkor elől kezdem a hajszát... Meddig tarthat ez így?

— Beteg vagyok?

— Nem. Ép minden tagom. Orvos receptje meg nem gyógyít engem. — Édes kedves jó bácsikám. Maradjon itt nálunk, ne menjen másfele. Ilyenkor, bigyje meg nekem, olyan nyugodt vagyok...

— Szisz? ... Emmám! Na... hát ne sirj te kis gyerek.

pulsust, amennyiben tegnap reggel rókatorkos bundában köszöntött be — szerkesztőségünkbe.

Mindezen, ősre mutató jelenségek mellett megeredt az eső is, ez a gazdák által szívesen látott vendég. De nemcsak a gazdák látták őt szívesen, hanem mi is, kik már fuldokoltunk abba a hatalmas porfelhőbe, mely legtöbb ruhánk használhatósága felett kimondta a halálítéletet.

Egyszóval itt az ős, az ő szelid kellemeivel, szitáló esőjével, szüreti mulatságival és a poéták szívét fogva tartó bánatos hangulatával. Egyik-másik nyitott ablakon keresztül az utczára hallik az őszi hangulatot kifejező dal refrainje:

Hulló falevele

Temess el örökre engem....
s mi kénytelenek vagyunk beismerni, hogy az ős nyoma nemcsak a hervadni induló természetben, hanem a szerelmes szíveken is meglátszik.

Tisztelettel bejelentjük tehát olvasóközönségünknek hivatalosan az ős megérkezését azon igérettel, hogy vele többet nem foglalkozunk, de sőt még azon verseket sem közöljük, melyek az ős szépségeiről zengnek dicséreteket.

Hisz' ugyis csak itt-ott hallik már egy-egy madárdal; a természet lantosai lassankint elköltöztek a melegebb partvidékekre, legyen tehát az őszi hangulatnak megfelelő csend, az ő dalaikat úgy sem tudja pótolni a világtájdalmas poézis.... (K.)

Irodalom — Művészet.

* A vén funerátor siremléke. Az Országos Színész-Egyesület tanácsa elhatározta hogy Vasvári-Kovács József siremlékére gyűjtést rendez, s mozgalmat indít, hogy az emlék minél előbb felállítható legyen.

* A nemzetközi sajtóügyi kongresszusa. Bordeauxból táviratozza tudósítónk: A sajtóügyi kongresszus azt az óhaját fejezte ki, hogy a nemzetközi bizottság tanulmányozza azt a tervet, amely szerint a sajtó mint testület fegyelmi hatóságot alkothasson. A kongresszus elhatározta, hogy hat tagú bizottságot küld ki abból a célból, hogy a

— De mikor olyan jól esik itt sirni. Itt az én kedves jó bácsikám keblén!

— Emma, Emma, úgy látom én, hogy a szíved fáj neked; szerelmes vagy.

— Nem tudom...

— Hát ha nem Elizt vi nném nőül, akkor eljőnnél a lakodalmamra?

— Nem!

— Hát ha téged vennék esküvőre, akkor csak eljőnnél?

— Hogyne!

— Kézbe kéz, jegygyűrű az újra, elmennék a templomba, a pap elmondaná az áment, osz! puktum, meglesz.

— Jó lesz!

— Édes kis Emmám! Na nézz a szemem közé. Szeretsz-e engem?

— Nagyon! Véghetetlenül!

— Talán csak úgy hiszed?

— Nem! nem! Érzem. A szívem, mondja.

— Hát édes kis madaram. Beszélj el hogy mit mond — emlékezel mint — két év előtt...

— Kedves bácsikám, nem tudom én, nem lehet azt elbeszélni!

sajtó számára eszközölje ki a nemzetközi távirati díjak leszállítását. Egy olasz hírlapíró indítványozta, hogy minden országban hírlapírói nyugdíjintézetet szervezzenek Singer Vilmos a bizottság nevében indítványozza, hogy a legközelebbi kongresszus Budapesten legyen, amit vita nélkül nagy örömmel elfogadtak, Rákosi Viktor francia és magyar nyelven mondott köszönetet. Azután újra megválasztották a nemzetközi bizottságot. Új tagok lettek: Hebrerd szenátor (Páris) és Gonnard de keyser (Anwerpen). Elnökké Singer Vilmost választották, Azzal a kongresszust bezárták.

* Könyv a polgári házasságról. Most jelent meg Bagossy Bertalan püspöki szerzőtő műve: „Feladatunk a polgári házassággal szemben.“ Lerajzolja a polgári házasság által teremtett új helyzetet, aztán pápai encyklikák, római döntések és külföldi szaktekintélyek alapján megállapítja a teendőket különösen a lelkészek számára. Világiak, különösen figyvédek is haszonnal olvashatják. Köli a Rauscher-féle híres házassági Instrukciót és avval szemben a legújabb magyar polgári házassági törvényt és az Utasításból a szükségeseket. Ara 2 frt, akár a szerzőhöz, akár a kiadóhoz (Reizer János könyvkereskedése) Szatmáron küldhető.

Sport.

* Vadász-saison. Odakünn a szabadban, a mező, az erdő fölött, jól lehet még derekas kánikula van, estefelé mégis nyirkosodik már a leveő és a rakoncátlan szellő ugyancsak üzi-hajtja az ökörvályát. A lég már nem aczélszillogású és oda az ég pereme felé szürke gomolyagok verődnek össze esténként, mintha máris az októberi ködök készülnének. A mezőn, a réten már az őszi kikirics az u-alakodó és a füvek eleven zöldje valami bágyadt halovány színbe megy át, melyből szomorúan emelkedik ki az elszáradt ökörfarkkóró, meg a számbogáncs zöld színű szára. A boszorkánypihe, a legényhűség virágait már szétfutta a rakoncátlan szél és belegabalyította az ökörvály tapadó szövetébe. Tarló alig akad itt-ott és a kukorica is mindegyre sárgább, zörgősebb lesz, veszedelmére a tapsifülesnek, meg a rókakomának. Persze, persze! az őszi luczernát is lekaszálták már régen és a kukoriczába szorult a róka, a nyul, a határok bokrai, rekettyései közé a fűrj, meg a fogoly. A hangtalan csöndet a mező fölött, ott a répa szélében puskaropogás töri meg és a szél aczélkékszinű füstöt kerget szerteszt. — Hogyne! hiszen innen-onnan három hete már, hogy odakünn áll a nagy szezon és megkezdődött a nyulak veszedelme.

* Csalás löversenyjegyekkel A legutóbb lefolyt löversenyek utolsó napján történt, hogy a löversenyterre szóló belépti jegyek közül nagyobb visszaéléseknek jöttek a nyomára. Löversenyek alkalmával mint jegyszedőket ugyanis már régi időktől fogva törvénytelenül s előjárásági kézbesítőket szoktak alkalmazni. Két ilyen szolgálókat alkalmazott egyén, bizonyos Tóth és Gundi nevű, arra használták fel ezt az alkalmaztatásukat, hogy a belépti jegyekkel csalásokat üztek olyformán, hogy néhány turflátogatónak a belépti jegyét elszedték. A csalást egy polgári ruhába öltözött rendőr-ellenőr vette észre, a ki rögtön följelentette az esetet. Az igazgatóság azonnal vizsgálatot indított s rájött, hogy ez a két feles ember tényleg üzte ezt a mesterseget. Ekkor följelentést tettek ellenük a rendőrségnél, mely a vizsgálatot szintén megindította, azt a tegnapi napon be is fejezte s az ügyet áttette az ügyészséghez.

Városi és megyei hírek.

* **A költségvetés tárgyalása.** A házi pénztár 1896 évi költségvetését illetőleg annak a földekre, ménekre, erdőgazdaságra vonatkozó rovatait ma d. e. tárgyalta Király Gyula tanácsnok elnöke alatt a gazdasági intéző bizottság. A főszámvevő felvilágosításai után a tételeket elfogadták.

* **Árverés városi földekre.** Tegnap és ma több kisebb városi föld bérletét bocsátották árverésre a városházán. Némelyik parcella bérlete, így a gázgyár körüli farak-tári helyek a sintértelep mögötti homokhor-dásos hely az Apatája melletti 441 hold le-gelő föld és a tégláskert melletti 26 hold a kikialtási áron jóval alul üttettek le. Ellenben a boldogfalvai kert mellett fekvő 36 holdért a 677 frt. kikialtási áron felül, 895 frt. ígért Biró Pál, aki azon a helyen kertészeti telepet és faiskolát szándékozik alapítani amivel kitűnő szolgálatot tesz ha-nyatló gyümölcsfa tenyésztésünknek.

* **Városi közgyűlés.** A szeptember ren-des közgyűlés napját gróf Dégentfeld József főispán megváltoztatta szept. 26. csütörtök helyett péntekre tűzte ki.

* **A polgármester utja.** Simonffy Imre kir. tanácsos polgármester Budapestről, ahol fontos városi ügyekben, így a lovas laktanya építése ügyében járt, ma d. u. érkezik haza.

NAPI HIREK.

T á j é k o z t a t ó.

Lapzárta mindennap d. u. 2 órakor csak esetleg hétfőn később.

Kéziratok visszaadására a szerkesztőség nem vállalkozhatik. — Kérjük a lapnak csak az egyik oldalára írni, ha lehet porzó nélkül!

A kir. tábl. hivatalos órák a segéd- és kezelő hivatalokban d. e. 8—12 óráig tartanak. Az igazgató, kiadó-hivatal s az irattár a feleknek felvilágosításokat ad hétköznapokon d. e. 9—11, d. u. 3—4 órá között; vasárnapokon és ünnepnapokon d. e. 10—11 órá között.

A m. k. r. törvényszéknél jegyzői iroda nyitva hétköznapokon d. u. 3—5 órá között, vasárnap és ünnepnapon d. e. 10—11 órá között. Gyűjtőszekrényből a beadványok kivételnek hétköznapokon d. e. 12 és d. u. 5 órakor, ünnepnapokon d. e. 11 órakor.

A Gönczy-egyesület „Otthon“-a Keresk akadémia palotájában.

A debreczeni Munkás Dalegylet szept. 14-én tartja a „Margit“-ban tánc és dalestélyét.

Zerecs öly a „Bika“ kávéházban: hétfőn a gyári testvérek, szerdán Rácz Károly. Az „Angol királynő“ szállodában minden kedden, pénteken és vasárnap.

Nyilvános olvasóterem a kollégiumban, nyitva an hétfőn, szerdán, sombaton d. u. 3—6-ig.

Muzsika a kollégiumban nyitva van vasárnapon k. e. d. e. 12-ig.

Famó tanítás. A kézügyesítő egyesület főreáliskola helyében d. u. 2—4 óráig. Ke d. e. n előké csoport, S z e r d á n és p é n t e k e n haladó csoport.

Népkönyvtár az Árok-utcai leányiskolában Nyitva minden szerdán és szombaton d. e. 11—12 órakor.

— **Kegyület ünnepe.** A nápolyi gályarab-ságot szenvedett magyar protestánus lelkészek emlék oszlopának átadási ünnepélyének sor-rendjét szeptember 21-kén déli 12 órára tűzte ki a rendező bizottság. Az emlékkertben folyik le a kegyelet eme szép ünnepe következőleg: 1. Református főiskolai énekkar éneke. 2. Emlékbeszéd Balogh Ferencz hittanár-tól 3. Debreczen város hatósága részéről az emlék oszlop elfogadása. 4. Az emlék oszlop megkoszorúzása. 5. Kiss Áron püspök zár-szava, a gyülekezet megáldása. 6. A 46-ik zsoldárnak közénekelése. — Az ünnepélyen fél-száznál több lelkész lesz jelen.

— **Lelkészképeségi vizsgák.** Huszonhat tiszteletes atyafi állott elő hétfőn első és második lelkészképeségi vizsgára. Három na-pig izzadtak és főttek a leendő lelképászto-rok, a fiatal káplánok. Valamennyien dere-kasan megállották a helyüket. Mert a vizs-gáló bizottság, melynek Kiss Áron püspök

volt az elnöke, áltaiában véve a legteljesebb megalégedését fejezte ki a szép eredmény felett. Az első lelkészképeségi vizsgára je-lentkeztek Ablonczy Andor, Bakóczy Endre, Fűssy József, Juhász László, Keresztessy Károly, Kovács Lajos, Kovács Sándor, Lo-sonczy Endre, Nagy Márton, Nagy Sándor, Paulay Viktor, G. Szabó Mihály, Szarka Károly, Könyves Tóth Sámuel, Valády Má-tyás és Földvári Jenő. — Öten, névszerint Fűssy, Juhász, Losonczy, Nagy és Szarka jelesül, leten jól, négyen elégségesen vizs-gáztak. A második lelkészképeségi vizsgára előállott: k; Baksay Árpád, Baltazár Dezső, Baróthy Béla, Csutoros Albert, Gáspár László, Kovács Lajos, Lencz Géza, Szabó Gyula, Szűcs Béla, Virág István, Gál György és Tóth László. Jeles osztályzatot kaptak: Baltazár, Kovács, Lencz és Virág. Öten jó, ketten elégséges osztályzatot kaptak.

— **Nyugdíjasok életben létele-nek igazolása.** Életbevágó, sok ezer embert érdeklő körrendeletet bocsátott ki a belügyminiszter. Az állami anya-könyvvezetés életbeléptetése követke-zésében a lelkészek vállalairól levette az állami vagy egyéb közpénztárakból ellátásban részesülő egyének életben létele igazolásának terheit s azokat áthelyezte a községi előjáróságokra.

A nevezetes rendelet így hangzik: „Az állami vagy egyéb közpénztárakból állandó vagy ideiglenes ellátásban (nyugdíjban, kegy-díjban, nevelési járulékbán) részesülő felek életben lételenek, ilyen ellátásban részesülő özvegyek özvegyi minőségének és árvák el-látatlan állapotának az illető ellátásban rí-szesülő nyugtatványain való igazolása 1895. évi október hó 1-től kezdve kizárólag a köz-ségi előjáróság kötelessége. Községi előjáróság alatt értendők: a székesfővárosban a kerületi előjárók, Fiumében, a törvényhatósági jog-gal felruházott és a rendezett tanácsu váro-sokban a polgármester, nagy községekben a bíró és jegyző együttesen, kis községekben a bíró és a körjegyző együttesen. A fent jelzett körülmények igazolása a nyugtatvá-nyon a megfelelő záradék rávezetése, aláírása és a hivatalos pecsét alkalmazása által tör-ténik. A záradék legegyszerűbben a követ-kező módon szövegezendő. „Nyugtatványozó életbenlétele (nyugtatványozó özvegyi minő-ségét és életbenlétele, az árva ellátatlan ál-lapotát és életben létele) igazolom (igazol-juk).“ Az ilyenmü igazolásokért semminemü díj nem szedhető. Mely esetekben tekinten-dők az árvák ellátottaknak, erre nézve az állami tisztviselők, altisztek, szolgák, hátra-hagyott árváinál az 1885 évi XI. t. cz. 50. §-ának 3. pontjában, a katonák árváinál pe-dig az 1887. évi XX. t. cz. 13. §-ában fog-lalt határozmányok tartandók szem előtt. Abban az esetben pedig, ha az árva nem-nevelési járulékot, hanem kegydíjat élvez, ellátatlannak akkor tekintendő, ha az utóbb idézett törvény-szakaszban fel-sorolt esetek egyike sem forog tenn. Fölhi-vom a törvényhatóságot, hogy ezen rende-letet az összes községi előjáróságokkal ahoz való szoros alkalmazkodás végett hala-déktalanul közölje és az ellátásban részesülő felek tájékoztatása érdekében a törvényható-ság érdekében a legkiterjedtebb módon tegye közhírré. Budapesten, 1895. szeptember 18-án A miniszter helyett Széll Ignác, államtit-kár.“ — A körrendelet ma érkezett meg Debreczenbe.

— **A ref. konvent ülése.** Különös ér-deklődéssel tekintenek a református egyházak konventjének idei ülése elé. — A konventtől várják a lelkészek az utasításokat, az irány-mutatást, az egyházpolitikai törvények életbe-léptetése után követendő eljárásra nézve. Az alsó-szabolcs-hajduvidéki egyházmegye épen ezért indítványozta, kérelmezte szeptember 27-dikére való összehívását a konventnek. Eöböl azonban már aligha lesz lesz valami. Kun Bertalan püspök, konventi elnök ugyanis november 3-dikára hívta össze a konventet, Kolozsvárra, ahol egyidejűleg ünnepélyesen avatják fel az egyetemmel kapcsolatos új theologiai fakultást.

— **Sohse halunk meg.** Egyik külvárosi béléftőben vig társaság iszogatta a homoki liquidumot üres üvegek tisztos legioi sora-koztak már az asztalon, midőn a társaság rákezdte a „Sohse halunk meg“ nótát. Az első strófa elhangzása után a szomszéd aszta-nál ülő társaság csakhamar felkerekedett és elment. Kérdézősködésükre azután kisült, hogy a távozók a temetkezési társulat alkalm-zottjai voltak. *Megijedtek a halhatatlan kompániától.*

— **A főiskola kántus megalakulása.** A debreczeni ev. ref. főiskola régi jó hírnévnek örvendő ifjusági énekkara ismét megalakult Balogh Ferencz akadémiai hit-tanár elnöke alatt. A kántus vezetését újra Mácsai Sándor a kitűnő énektanár vállalta el. Tegnap délután ment végbe az ének-kar tisztikarának választása, az ősi intéz-ményhez méltóan mindenik jelöltnél egyhangu szavazással. Főjegyzővé Soltész Elemér 4. éves theologus választott. Választmányi ta-gok lettek az egész részéről Sáfrány Lajos 4 th, továbbá az egyes fakoktól Tripsó Sán-dor 1 jh. Szabó László 3 jh. Óri Tamás 3 th. Bagaméri Károly 2 th. Zászlórtató Nagy Imre 2 th. Az énekkar már holnaptól kezdve gyakorol s legközelebb a lelkész avatáson és a kollégium-kertben felállított martyr-oszlop leleplezése alkalmával már működni is fog.

— **Egy 76 éves bravur lovas.** Néhány nap előtt Nákó Kálmán gróf, két szolgája kíséretében, lóháton — most már negyedszer — Ischlbe érkezett. A gróf Toblachból indult el s utiránya Cortina, Belluno, San Mar-tino, Cavalese, Trient, Campiglio, Mendel, Bazen, Salden, Stilsferjoch, Bormio, Bernina, Samaden, Davos, Landeck, Innsbruck, Berch-tesgaden, Salsburg, Ischl. A kitartó lovas ez-zel eodig 1360 kilométert tett meg és Ischl-ből ismét lóháton Aussee, Liezen és Bruckon keresztül megy Budapestre. Nákó Kálmán gróf 78 éves és ritka egészségnek és élet-erőnek örvend.

— **Élelmezési vállalkozók figyelmébe.** Ezzennel értesítjük az érdekelteket, hogy a kassai csász. és kir. 6. hadtest hadbizto-sága a nyiregyházai csász. és kir. katonai kórház élelem szükségleteinek beszerzését egy évi esetleg három évi időtartamra nyilvános pá-lyázat útján kívánja biztosítani. A fo yó évi október hó 1g-én lejáró pályázat iránt ér-deklődők az eredeti pályázati hirdetményt a kamara irodájában (Hátdan-utca saját ház) a rendes hivatalos órák alatt megtekin-tethetik.

— **A káptalan gyűlése.** A nagyváradi latin szertartású káptalan — mint a nagy-váradi Sz—g írja — szerdán, f. hó 24-ikén ülést tart. Tárgyalásul oly rendkívül fontos ügy van az ülés napirendjére kitűzve, hogy az abban való végérvényes és messze kiharó határozat meghozatalára, illetve a tanácsko-zásokban való részvételre meghívták a káp-talan mind a tizenhat tagját, tehát a Nagy-váradon székelő tagokon kívül Fraknoi Vil-mos címzetes püspököt Rómából, Balopo-toczky Kálmán táborig püspököt Bécsből és Wolafka Nándor kisprépost, makáriai vá-lasztott pü-pököt Debreczenből.

H. Szol
Ujság.
templo
finnép
rabbi
mon a
írja
A der
a mag
ézelni
akartá
kező
nokla
ó és
belép
inak
lését,
határo
azonb
megé
A sz
ennél
pap
plom
hivék
nek
a ter
közsé
A sz
24. z
pély
har
nek.
akik
Ezek
— k
böl
Dr.
kevé
város
fölbí
fzet.
prép
ben
Dr.
pléb
adóv
Kál
nyor
ho d
össz
viril
10
zsid
mon
frt.
ben
kez
Sza
Ign
Lia
118
egy
859
Jen
Alt
Ján
Ist
Fer
egy
rel
a
viz
szó
tán
és
sz
lag
igy
mi
élv
ált
fés
az
ki
ká
ga

— Templomszentelés — rabbi nélkül

H. Szoboszlóról különös hírt közöl a D. R. Ujság. — Az ottani izr. hitközség díszes templomot építtetett, melynek felszentelési ünnepélye kedden délután történt meg — rabbi nélkül. Az eset, melynek Krausz Salamon a főhőse, méltó megütközést keltett — írja említett lapársunk egész Szoboszlón, A derék ur ugyanis kereken megtagadta a magyar szónoklatot, mellyel a magyar érzelmi hitközségi tagok a templomot föl akarták szentelni. A rabbi állítólag a következő kijelentést tette „Ha magyar hitközség szónoklatot fognak a templomban tartani, ő és pártja a templomba nem fog többé belépni!” — Később aztán belátva szavainak következményeit, azzal indokolta fölhevülését, hogy az újítás lenne, a vallás pedig azt határozottan tiltja. — Az is figyelemre méltó azonban, hogy más rabbinak sem akarta megengedni a magyar hitközség szónoklatot. A szoboszlói magyar érzelmi zsidók között ennél fogva nagy az elkeseredés. A hívők tehát pap nélkül szentelték fel a templomot. — Délután 4 órakor az összegyűlt hívek a törával körmenetet tartottak, melynek végeztével elhelyezték a tóratekereseket a templomban. Ezután Adler Farkas hitközségi elnök meggyújtotta az örök mécset. A szertartás utolsó pontjával a hívek Dávid 24. zsoltárából énekeltek s ezzel az ünnepély véget ért.

— **Biharmegye legfőbb adófizetői.** Biharország bővíten van a gazdag embereknek. Kilenczven olyan nagy adófizetője van, akiknek adója felül emelkedik az ezer fityon. Ezek legnagyobb része földbirtokos. bérlő és — kanonok. Tehát valamennyien az áldott földből buzzák jövedelmüket. Első a névsorban Dr. Schlauch Lőrincz bíboros püspök, aki kevéssel fizet kevesebb adót, mint Debreczen városa, pedig éppen kétszer annyi területtel rendelkezik, mint Debreczen. 66956 frt adót fizet. Nagyvárad püspöke. Nogál János nagy prépost a második virilista 9604 fr. gr. Stubbendorf József a harmadik 7770 frt. adóval. Dr. Wolafka Nándor kispépost, debreczeni plébános jön negyedik helyen és 7445 frt. adóval megelőzi Geszt földes urát Tisza Kálmánt, kinek csak 7255 frt. adóteher nyomja vállait. Pável püspök az ő 130 ezer ho das erdős, hegyes uradalmi után mindössze 5401 frt. adóval szerepel mint hatodik virilista. A latin szertartású kápolna többi 10 tagja egyenkint 4096 frt. adót fizet. A zsidó vallású birtokosok között Grósz Zsigmond a legtöbb adót fizető, lévén neki 5740 frt. adója. A Debreczenben jól ősmert, részben Debreczenben lakó virilisták a következő adóösszegekkel szerepelnek: Szunyogh Szabolcs 3189 gr. Kornis Károly 3008. Fisch Ignác 2209, id. Nadányi Miklós 1685, Lichtschein Mózes, 1645, Szilágyi Jenő 1187, Lishstchein Sámuel és Menyhért egyenkint 1087. Marjai Péter létaí lelkész 859 (kétszeres) Leitgéb Imre 857, Csanak Jenő 693, Reviczky Emil 636. Paky Albert 606 Jámbar Ferencz 594, Leszkay János 590, Kállai László 581, Bernáth István 533, Miskolczi Jenő 525, Rigó Ferencz 494, Csauádi Ferencz és Jenő egyenkint 419 frt.

— **Virágfakadás.** Hejh de bajos a szerelmet titkolni. Egy bus asszony bepanaszolt a x-i rendőrségnél egy urfőt, ki az idén pót-vizsgázott a rajzoló geometriából, hogy megszóktette egyetlen leányát. A kis hölgy a tánciskolában ismerkedett meg imádottjával és miután tisztában voltak érzelmeikkel, a szülői háztól eldreschritteztek. Gyakorlatilag mutatták be azt a pajkos kis dalt, mely így szól: A szökés párosan, oh mi édes, oh mi jó... Ámde a szökevények nem sokáig élvezhették a pásztorórákat, mert a szülők által megindított razzia felkutatta a kisdéd fészüküket. A fiatal ur néma megadással tért az apai kebleire, míg a vállalkozó szellemű kisasszony a befőttesinalás mostani korszákában szirupba főzi ideálj emlékezetét.

— **Ha álozás.** Kémery M. József nyugalmazott mátai biztos az éjjel meghalt. A

halál megváltás volt a szegény emberre. Élete java korában mindjárt szeme világát elveszítette, pár héttel ezelőtt pedig az elborult. Temetése szombaton délután temetik.

— **Hó.** Nemrég még második kánikuláról irtak a lapok s ma már benne vagyunk a leghamisítatlanabb őszben. Zugbug a szél. szürke felhőket kergetve az égen és sárga falevelek a földön, s szomorú melódiákat dudolva a hervadásról, a mulandóságokról. A természet egyre színtelenebbé egyre hangtalanabbá lesz. A virágok elvirultak, a madarak elnémultak, itt az ősz. Egy-egy utcasarokon még látható egy-két virágáros lány, de ezek holnap holnapután már helyet fognak adni a gesztenyesütőknek. Már most is jól esik rá gondolni a forró „maróni“-ra, kivált ha olvassuk, hogy a hegyek közé már nem csak az ősz, de a tél is beköszöntött. M. Borsáról írják: Nyolcz nappal előbb a szabadban fürödni lehetett, s a nagy forróságtól minden kiszűt a mezőn. Ma reggelre hirtelen megváltozott az idő, lent a helységben eső esik, míg a falu körül elterülő nagyobb magaslatokon havazni kezd, a Pietrosz nevű hegyet pedig hó borítja. Itt az első hó. Liptó-Szent-Miklósról írják: Liptó-Szent-Miklós vidékén már beköszöntött a tél. Az éjszaka váratlanul lepte meg a vidéket a téli idő s reggelre már olyan színezete volt az egész környéknek, mintha már decemberben lennének. A hegyek, dombok és fensikok hó alatt vannak. Általában nyolcz foknyi hideg van.

— **Kirándulás Uj-Létára** Szabó Lajos nyugalmazott vinczellár képezdei igazgató gyönyörű szőlőtelepet, bortermő paradicsomot varázsolt az új létaí kopár homokbuckákra. Ezt a szőlőtelepet ma nagy társaság nézi meg Debreczenből. Vasuton és kocsiokon indultak kora reggel a kirándulók a szőlőtelepre, hol a tulajdonos szívesen látott vendégei. — A kiránduló társaságban vannak gr. Dégenfeld József főispán, dr. Wolafka Nándor v. püspök, és számos gazda.

— **Hadüzenet a glacié kesztyűk ellen.** Nem jó idő jár az önkéntesekre. Nemrégén a magas galérokat és extra sapkákat kasszálta az illető parancsnokság, most meg a glacié kesztyűk viselését tiltotta el egyik rendeletével Uexküll Gyllenberg, lovassági tábornok.

— **5656.** Tegnap este vonult be zsidó polgártársaink hajlékaiba a zsinagógai új év — az 5656-ik a világ teremtése óta. Ez az új év a zsidónál nem pusztán időbeli forduló pontot jelent, hanem ez az itélet napja is egyszersmind a melyen a Jahve itéletet tart az emberiség felett és e napon határozza meg minden embernek a jövő évben való sorsát. „Rosch hasone-kor iratik meg és jomkipur (engesztelés) napján pecsételtetik meg, ki éljen, ki haljon meg; ki emelkedjék fel, ki suttassék le; ki gazdagodjék meg, ki szegényedjék el; ki legyen boldog, ki nyomorult.“ Így ecseteli a hagyomány e nap fontosságát. Nem cüda tehát, ha a két napra terjedő ünnep majdnem kizárólag a bünbáratnak, a fohászokadásnak, az ájtatosságnak van szánva. Ezt az ünnepet még azok a zsidók is szigorúan megtartják, a kik különben vallási dolgokban lazább felfogással bírnak. — Meg is telik a templom ájtatos közönséggel, mely drága pénzért is igyekszik egy-egy ülőhelyhez jutni. A sofár kütőés is megszólal az ünnep mindkét napján, magába szállásra figyelmeztetvén a híveket, kik már egy héttel ezelőtt templomban bajnali órákon végzett ájtatos könyörgéssel készültek a Roschhasonehoz, a zsidó új esztendőhöz.

— **A tiszántúli kerület iskolá-ügyei.** A legmagyarabb országrész középiskolai oktatásának felügyelete és ellenőrzése illeti meg a tiszántúli ev. ref. egyházkerület tanügyi bizottságát. Ez a tekintélyes testület tegnap tartotta meg ülését, hogy számos ügyet előkészítsen a szombaton kezdődő kerületi közgyűlésre. Kiss Aron püspök elnökölte alatt jelen voltak: Szabó János, Széll Kálmán, Lukács Ödön esperesek, Joó István közép-

iskolai felügyelő, Tóth Sámuel e. k. főjegyző, Sass Béla akadémiai, Dóczy Imre főgimnáziumi, Kovács Lajos tanítóképezdei igazgatók, dr. Erdős József theologiai, dr. Kovács Sándor jogkari dékánok a fősokola összes szakainak tanárai majdnem teljes számmal, továbbá Némethy Lajos, György Endre, Dicsőfi József, Szinay Gyula és Szakszai Szabó László. Különbéle gimnáziumokból érkezett jelentések, Buzás Pál jogakadémiai tanárnak helyettesítése dr. Megyery Pál és Takács Ferencz által tudomásul vétetett. A debreczeni kollegium tanszakainak igazgatói jelentést tettek a tanulóik ideai létszámáról, mely az előző évhez képest valamennyi tanszakon hanyatlást mutat, ami sajnálatos jelenség. A főgimnáziumban 737 tanuló iratkozott be, míg tavaly 741, — a theologián mindössze 37 a hallgatók száma, 18-czal kevesebb mint tavaly; — az idén mindössze hat ifju iratkozott be hittanhallgatónak. Ez a jelenség igazán komoly aggodalomra ad okot. A tanító képezdén hasonló visszaesés tapasztalható. Mindössze 87 tanulója van a képezdének, az első évfolyamra csak 19 iratkozott be, 15 év óta nem volt ilyen kevés képezdész. Apadt a joghallgatók száma is, 22-vel, úgy hogy most 192 a joghallgatók száma. De még így is a vidék legnépesebb jogakadémiája marad a debreczeni. Legfontosabb tárgya volt a bizottság ülésének a lelkész ev. ref. gimnázium nyolcz osztályura kiegészítése, mely célra 60 ezer frt. építkezési és 12 ezer forint évi segélyre van szükség az állam részére. A gimnázium felettes hatósága a békés bányai egyházmegye pártolja a békésiek törekvését s a bizottság is az állami segély kérése mellett mutatkozott. — A debreczeni főgimnázium története megírásáért járó tiszteletdíjat 600 frtban javasolja megállapítani. — Több kisebb ügy elintézésére után a tanácskozás tegnap délután véget ért.

— **Találatok.** Folyó hó 16-ikán délelőtt a Biedermann palota előtt egy kicsiny barna pénz tárcza találatot. Talajdonosa kellő igazolás mellett Végh Gyula kapitányi hivaalábatn átveheti.

— **A mindig udvarias férj.** Érdekes kis jelenet játszódott le a sz... állomáson, a hol épp a személyvonat robotott be Arad felől. Az egyik kispéblől egy fiatal pár szállt ki. Alig közeledtek a vasuti étteremhez, egy már öreges, de erőteljes ur állt utjukba. A fiatal asszony ijedien szoritotta meg kísérője karját.

— **Ne félj, nemsem,** — mondá az öreg ur, — én egy... ppet sem haragszom... de ezt a kis pé... ládácskát nem tarthatod meg magadnak... mert azt loptad.... Ön pedig uram, — fordult az asszony kísérőjéhez, miután a pénzt átvette, fogadja legmélyebb köszönetemet azért, hogy e drága kincsceszkétől megszabadított.

Ezzel szívarra gyújtott és kedélyesen odább ment.

A perronon volt utasok megéljenzték az udvarias urat.

— **Emléktárgy az első polgári pároknak** — Még két hétnél kell már csak elmulni addig, a mikor az egybekelni akaró szerelmeseket a nemzeti színű válszalagos polgári hivatalnok adja össze. — Az első polgári házasságot mindenütt bizonyos külsőségekben megnyilatkozó ünnepiességgel kötik össze aispán vagy polgármester veszi fel az előirt díszruhát, hogy az új törvények követelte módon küsse össze a házassulandókat, és kíváncsi közönségben sem lesz hiány. Miskolczonezeken felül még másterv is merült fel. Az egyik ottani lap kezdeményezésére ugyanis maradandó emléktárggyal ajándékozzák meg az első polgári házasteleket s a gyűjtés már folyik is az emléktárgy beszerzésének költségeire. Ez a nagy érdeklődés és buzgóság természetesen csak az első párnak szó!

REGÉNY

Hat napig kerékpáron.

— Utazások egy teáskanna körül. —

Irta: KRÚDY GYULA.

(Folytatás.)

— Fiuk, félnyolcz lesz mindjárt, itt az ideje, hogy elmenjünk a színházba.

Fel akartunk állani, de Márton bocsánatkérőleg intett!

— Egy pillanatra várjatok! — mondá és vette a felöltőjét és kiment.

Mi vártunk rá, de Márton sokáig nem jött vissza. Mi éppen a második cigarettára akartunk gyújtani, midőn György, ki naponkint átlag négyszer kerül ellenséges viszonyba Mártonnal, így szólott:

— Ez ugy-e hosszú percz? Én azt hiszem, hogy ha éjfélig itt ülnék és ha Márton akkor kerülne vissza, Márton akkor sem bináé el, hogy tovább maradt oda egy percznél.

Vettük tehát a felöltőinket és elmentünk, mintán közösen kifizettük a Márton teáját. Utközben György elmondta a véleményét Mártonról.

— Nagyon mindennapi fráter. Én ismerem egyszer egy hivatalnokot, a ki kétszáz forintot csinált Szegeden, úgy hogy mindig egy pillanatra távozott.

II. Mi hárman és a teáskanna.

Framington ur kirakata. — Desire utolsó szereplése ebben a történetben. — Mire képes két jóbarát. — Márton belelép egy tejfőlszaporba. — Rendszabályok. — Ujra rendszabályok. — Márton ellop egy ezüst kanalat, a nélkül, hogy tudná. — György pipája és papucsai. — Pipi, a sánta szarka és a György papucsai. — Mi süti ki Mártonra. — Márton kitesz magáért. — Mit is mond a képviselőház elnöke?

Másnap esett az eső.

Sohasem szeretem, ha esik az eső, rendszeren valami kellemetlenséget hoz számomra. Egyszer gyermekkoromban betörttem a Framington ur kirakatát.

Framington ur fűszeres volt és éppen ott lakott abban az utcában, a hol mi lakunk. Nappal Framington ur rendszeren a boltjában ült és újságot olvasott; kijegyzett minden sajtóhibát a *Lloyd*-ból, hogy az esztendő végén azokat szépen összeírva, beküldje a szerkesztőségnek. Ott már ismerték a Framington ur különös szokását és az esztendő vége felé a szerkesztő emigy szolt egyik-másik munkatársához:

— Nézze, aztán el ne feledjék Framington urnak a levelet megírni újévre.

Mert újévre rendszeren megérkeztek Framington ur jegyzetei és a szerkesztőségből is az nap indult a szívélyes levél, melyben biztosítják Framington urat, hogy őt nagyon szívesen veszik előfizetőik sorában és majd intézkedni fognak, hogy a nyomda a következő esztendőben ne kövessen el annyi hibát.

Framington ur néhány napig boldogan mutogatta a levelet a vendőknek és a jegyzeteket kétszeres pontossággal vezette. Minden embernek van valami gyönyörűsége, a miben kedvét leli; a Framington uré ez volt.

A Framington ur legnagyobb sajátossága azonban a kirakata volt, a boltjának kirakata. Az mit sem határoz, hogy ez a kirakat nem állott egyébből, mintegy piszkos üveglapból és mögötte néhány korhadtt cukoradarabból, de én és kortársaim órákig elácsorogtunk e helyen.

Hallottam már azóta is mondani, hogy abban az esztendőben, mikor én születtem, születtek a legváratlanb gyerekek egész Magyarországon.

De én úgy hiszem, hogy a ki ezt nekem mondta, az mind halálos ellenségem volt. Igaz, hogy eléggé pajkosak voltunk mi és kortársaim és igen sok csinyt követtünk el, de azt megtette még minden év gyermekanyaga eddig.

És ezóta megismerkedtem egy öreg ural, a ki filantróp hírében áll a városban, ő mondta, hogy úgy szép a gyermek, ha pajkos.

Nos, mi eléggé szépek voltunk.

(Folyt. köv.)

Külömfélék.

+ **Milliárdosok bajai.** Vanderbilték, Draytonék, Gillék, Amerika leggazdagabb házaspárai válnak. Gillné klorállal vagy morfínnal mámorítja el magát. A közönség ámulva kérdi: Hát a milliárdosoknak is megvan a maguk nyomora, az ő szívük és az ő testük is ki van téve az emberi élet viszontagságainak? Egy amerikai reporter meginterviewolt egy ilyen dús gazdag milliárdost, akinek vagyona megszegyeníti az európai fantáziát és most arról referál, hogy a milliárdos szinte sajnálja azt az időt, amikor mint egy bank alkalmazottja Newyorkban vagy Chikagóban korgó gyomorral, de egészséges szívvel élhetett. A szerencse kiválasztottjai nagyobbára a boldogság mostohái. Majdnem mindegyiknek van valami keserve. — *Armour* Fülöp Chikagóban, aki nehézség nélkül irhat alá 25 milliós chekket, amelyet minden jóra való bank kifizetne, — gyomor-bajos. Hosszu idő óta csak tejből él, ami valóban a sors iróniája, mert *Armour* huskonzervekből gazdodott meg. — *Poltzer* József, a *New-York World* alapítója, a nagy munkától majdnem teljesen megvakult. — *Mackay* John, a silver-kink elég egészséges, de anyira el van foglalva, hogy amint maga mondja nem ér rá a szerencséjének örülni. Sohasem látni színházban és csak üzleti dolgokban utazik. — Egyetlen „időlopása“ az, hogy gyalog jár. *Mackay* John nem tart hintót, még pedig egészségi szempontból. — A *Rockefeller* fivérek, akik a legszegényebb sorsból küzdötték föl magukat és kétezeröttszáz millió frankos vagyont mondhatnak magukénak, ép úgy élnek. „Ezüstszervő önműködő gépeknek“ hívják őket. Intelligens gépek, de nem egyebek; úgy dolgoznak mint a legfiatalabb gyakornokok. — *Vanderbilt* Kornél tizenkét klub tagja, de egyike sem jár. Félénksége közmondásos. Idegesen kerül az ünnepélyeket, lakomákat, ahol esetleg kellemetlen arczokkal találkozhatnék. A nagy railwag-king áhitatosságok és vasuti dolgok közt osztja meg idejét. Sokáig azzal mulatott, hogy egy iskolában, amelyet ő alapított tanított.

+ **Francia szakácsok.** Laumonier párisi higienikus érdekes cikket tett közzé nemrég a főzés művészetéről, melyben elmondja, hogy a világ leghíresebb szakácsai eddig mind francziák voltak. Ilyen nagyság volt *Trompette*, *Gambetta* szakácsa, aki 12,000 frank évi fizetést huzott. II, *Miklós* császár szakácsa egy *Kranz* nevű elzászi franczia, akinek kardviselési joga van az udvarnál, és csekély 175,000 frank évi fizetése. Francia száakcsa van az angol királynénak, a walesi herczegnek és a görög királynak is.

+ **A királyné Aix les Bainsban.** A nagy melegek, a melyek a fürdőleletet annyira megsibbasztották, véget értek. Néhány nap óta esik az eső, a mely által a levegő egészen felfrissült. A királyné most már hosszabb kirándulásokat tehet. A napokban a savoyai prefektus volt kihallgatáson a királynénál és a franczia köztársaság elnökének a nevében üdvözölte a királyasszonyt. Az a hír, hogy a király is Aix les Bainsba utazik, valótlan.

+ **Figaróból Hivatás.** *Desplatanes* ur egyetlen óhaja, hogy fia tengerészszé legyen. A fiatal ember különben még csak nyolc éves és nem áru el hivatást semmiféle pályára

ami az atyát szinte kétségbe ejti. Végre elszánja magát arra, hogy kipróbálja a fiút. Elküldi anyjával Dieppebe, hogy ott megbarátkozzék az Oceánnal.

Az asszony vissza jön Párisba és referál:

— Toto nem vette le szemét a tengerről!

— Ah! — kiált fel a papa és gyöngé-

den kérdi a gyerektől:

— Nos Toto, mi szeretnél lenni?

— A fiu pedig határozott hangon felel:

— Tengeri hal szeretnék lenni.

Törvényszéki csarnok.

* **Sajtópör egyik munkatársunk ellen.**

Ez év tavaszán nagy feltűnést támasztott egy Kolozsvárott elkövetett végrendelet hamisítás, melylyel *Hart* Mayerne névű ottani ház mesternét vádolták, akit a kolozsvári törvényszék vizsgálóbírója le is tartóztatott. Körülbelöl másfél százezer forintot érő hagyaték képezte a hamis végrendelet tárgyát. Később *Hart* Mayerne szabadlábra helyezték, a megkárosítással fenyegetett törvényes örökösök pedig a vagyon-szomjas *Hart* né asszonnyal kiegyeztek. A megbízható forrásból frissen kapott hírt tudósítói kötelességéből kifolyólag részletesen közölte akkor *Zoltai* Lajos munkatársunk a *Pesti Hirlappal* is, melynek ő rendes levelezője. A vizsgálati fogságból kiszabadult *Hart* néoak első dolga volt panaszt emelni a *Pesti Hirlapban* megjelent tudósítás miatt. A budapesti sajtóbírósa megkeresése következtében *Ferenczy* Lajos járásbíró közelebb halgatta ki ez ügyben az incriminált cikk szerzőjét, a kinek az a tudósítása még vagy fél-tüczet más lapban is megjelent s *Hart* né asszonyság úgy látszik valamennyi tudósítás miatt panaszt emelt. Ez tegnap szórul-szóra jött nálunk a napi hírek között.

Közgazdaság.

* **Ügétő verseny.** Előzetes tudomásvéte végett közhírré tétetik, hogy a debreczeni Gazdasági Egyesület, a debreczeni lótenyésztő bizottsággal egyetemben, október hó közepén táján *ügető* versenyt és *diszugratást* rendez. Az ügétő versenyben résztvenni óhajtok, október hó 1-ig, 6 frt gyp pénz lefizetése, mellet, a debreczeni Gazdasági Egyesület titkári hivatalához nevezéseiket adják be. Résztvehet minden hajdumegyeyi és debreczeni lakos birtokában levő magyarországi nevelésű ló, kor és sivar különbség nélkül. A bejelentésnél közlendő a lónak származása, színe, kora és ivara. *Debreczen*, 1895 szeptember 18. Az elnökség.

* **A nagyvárad sertésvásár.** Nagyvárad város tetemes összeget vesztett a sertésárlat által. Már két országos vásár maradt el közel huszezer forint kárt okozva a városi pénztárnak s annál még nagyobb veszteséget a gazdáknak és a város polgárainak. Nagyvárad város törvényhatósági bizottsága a többszöri felterjesztés után elhatározta, hogy a zárlat feloldását és pótvásár engedélyezését kéri a földmívelésügyi minisztertől. A város kérelmét tegnap adta át személyesen *Sal* Ferencz polgármester a miniszternek s a kérelmezés végeredménye az lett, hogy a sertésvásárt október 14-én és 15-én valószínűleg megtartják Nagy-Váradon.

Budapesti árú-tőzsde.

Gyenes és Balog gabona-bizományi üzlet (Nádor u. 6. sz.) tudósítása a „Debreceni Ellenőr” részére
Budapest, szeptember 18.

N a p i j e l e n t é s.

Gabona-üzlet. Buzát ma mérsékelten ki-páltak, a vételkedv tartózkodó volt, s az irányzat megszilárdult, elkelt 30,000 mm. 2 1/2 krral magasabb áron.

E l a d á s o k :

Tiszavidéki uj 300—83 mm. 6.75 frt. 100—82 mm. 6.65 frt. 300—82 mm. 6.65 frt 100—81 mm 6.60 frt. 100—81 mm. 6.60 frt 3000—81 mm. 6.67 frt. 200—81 mm. 6.55 frt. 100—81 mm. 6.57 frt 400—81 mm. 6.65 frt. 300—81 mm. 6.47 frt 100—80 mm 6.45 frt. 100—80 mm. 6.40

3 havi időre

Határidő-üzlet. Amerikából érkezett szilárdabb jegyzésekre, nálunk is szilárdan indult az üzlet buzában, és élénk forgalom mellett szilárdabban zárult is. Tengeri szintén valamivel szilárdabban indult, s tekintettel a közepes élénkségű vásárlási kedvre változatlanul zárult. Zab és rozs csekély üzlet mellett változatlanok.

Zárlat 1 óra :

	frt
B u z a szept.-októ-berre 1895	6.26—6.22
" márcz.-ápr.-ra 1895.	6.79—6.80
R o z s szeptem.-okt.-re 1895	5.55—5.56
" márcz.-ápril-ra 1896.	5.95—5.96
Tengeri jul.-aug-ra 1895	5.35—4.45
" máj.-júniusra 1895	5.55—5.56
Z a b őszre 1895	5.60—5.61
" márcz.-ápril-ra 1896	5.91—6.92
Repeze aug.-szept. 1895	95.5—

Zárlat 4 óra :

	frt
B u z a szept.-okt. 1895	6.27—6.29
" márcz.-ápr. ra 1895.	6.79—6.80
R o z s szept.-okt.-re 1895	5.55—5.57
" márcz.-ápril-ra 1896	5.94—5.96
Tengeri jul.-aug. ra 1895	5.40—5.45
" máj.-június.-ra 1895	5.55—5.57
Z a b őszre 1895	5.60—5.62
" márcz.-ápril-ra 1866.	5.91—5.93
Repeze aug.-szeptre 1895	95.0—95.55

Időjárás borult.

Érték-tőzsde.

(A debreczeni „közgazdasági bank részvény-társaság” közlése 1895. szept. 19 éa.)

Államadósság :

Magyar aranyjárdék 4 %	—	121.25	121.75
" vasuti beruházási köt. 4 1/2 %	124.25	125.25	
" koronajárdék 4 %	—	99.25	100.75
" regále vált. kötvény 4 1/2 %	101.—	102.—	
Osztrák aranyjárdék 4 %	—	121.—	123.50
Egységes állam kötvény 4 1/2 %	—	100.75	101.25
Tisza-szegedi 4 %-os nyeremény-sors.	149.—	150.—	

Részvények :

Magyar hitelbank részvény	—	485.—	488.50
Osztrák hitelbank részvény	—	402.50	402.7
Magyaripar- és kereskedelmi bank. r.	132.—	132.25	

Sorsjegyek :

Magyar jelzálogbank 4 %-os sorsj.	129.50	130.—	
" " 3 %-os	109.25	110.—	
Osztrák földhitel. sorsjegy 3 %-os	117.—	118.—	
Nagyar vöröskereszt sorsjegy	11.25	11.65	
Osztrák " " "	17.70	18.10	
Olasz " " "	13.40	13.66	
Bazilika sorsjegy	7.50	8.90	
Jó-szív " " "	3.—	3.30	

Pénzjegyek :

Cs. és kir. arany	—	5.71	5.78
10 márkás arany	—	11.79	11.83
20 frankos arany	—	9.55	9.59
1 Sovereigns	—	12.02	12.07

Szerkesztői posta.

Hervad már szerelmem . . . Nagyon örvendünk. Letűnt a csillag . . . Kár volna, ha újra fel-tűnnék.

Elek. Beküldött nyolcz versében van itt — ott gondolat, de hogyan dicsérheti Ön az ébredő tavaszt, mikor ugyancsak benne vagyunk az őszben. A kéziratot kivételesen két napig megőrizzük.

Érdeklődő. Aszód. Magánlevélben válaszolunk, mert kérdése oly természetű, mely az Ön iránt való tekintetből diszkrétitást kíván.

Hollosz. A kéreztet pap és tanár volt több kő-zépiszkolában. Különbözőn köszöni a meleg érdeklődést.

G. T. Budapest. Lapunk külön tudósítót fog küldeni arra a bizonyos beszámolóra.

R. Andor. Ejjnye, ejnye kis hamis, hát ma-gácska ráakart szedni bennünket. Na de az a sze-rencse, hogy mi is olvastuk a „Hölgyfutár-t” valami-kor és rögtön visszaemlékeztünk az ön által bekül-dött versre, melyet nem ön irt tisztelt verslopó ur, hanem Indali Gyula. Ön — csinjaból itélve — még ifju emberke, azért azt a tanácsot adjuk Önnek, hogy csunya madár az, mely a más tollával akar ékes-kedni. Schämens sie sich! . . .

Pyrhus. A Danaidák hordója egy lyukas hordó volt, melyből a behordott víz mind kifoly. Sikertelen munkára alkalmazzák e mondai eseményt.

A kis lutri huzásai.

Szept. 18.

Prága	6	11	26	74	49
Lemberg	18	13	17	8	37

Kiadó és laptulajdonos :

„Osekonai” nyomda és kiadó r.-t.
 elöljáró szerkesztő: **Eőtvös K. Lajos**
 Főmunkatárs: **Koncz Ákos.**

Vasuti menetrend.

— Érvényes 1895. május hó 1-től. —

Egységes vasuti idő szerint.

Debreczenből indul :

Budapest felé (gyorsvonat)	reggel 8 ó. 40 p.
Budapest—Nagyvárad felé	délután 12 ó. 36 p.
" " " " "	este 10 ó. 31 p.
P.-Ladány—Nagyvárad felé 1)	délután 3 ó. 48 p.
" " " " "	délben 12 ó. — p.
Csak P.-Ladányig vegyes vonat.	este 8 ó. 15 p.
Szatmár—M.-Sziget felé	délután 4 ó. 07 p.
Szatmár—M.-Sziget felé	este 8 ó. — p.
" " " " "	éjjel 3 ó. 05 p.
Csak Szatmár	reggel 5 ó. 15 p.
Miskolcz-Kassa felé	reggel 8 ó. 25 p.
Miskolcz—Kassa felé	este 8 ó. 05 p.
Szerencs—S.-A.-Ujhely—Kassa felé	délután 4 ó. 02 p.
" " " " "	reggel 5 ó. 48 p.
H.-Büszörmény—Bü 1- Sz.-Mihály felé	{ m. á. v.-től reggel 6 ó. 04 p. vásártérről " 3 ó. 57 p. " " " " " 4 ó. 10 p. " " " " " 5 ó. 13 p.
Füzes-Abony felé	m. á. v.-től reggel 5 ó. — p.
Ohat—Kócs—Polgár felé	vásártérről 5 ó. 13 p.
" " " " "	m. á. v.-től d. u. 4 ó. 12 p.
Derecske-Nagy-Léta felé r. 8. ó. 35 p. és d. u. 4 ó. 17 p.	vásártérről " 4 ó. 22 p.

1) P.-Ladánytól gyorsvonat.

Budapestre érkezik :

a reggel 8 ó. 40 p.-kor induló gy. v. d. u.	1 ó. 50 p
a déli 12 ó. 36 " " " sz. v. este	8 ó. 10 p
az este 10 ó. 31 " " " reggel	5 ó. 45 p

Budapestről Debreczenbe indul :

a délután 3 ó. 47 p.-kor érkező sz.-v. reggel	9 ó. 40 p.
az este 7 ó. 09 p.-kor érkező gy. v. délután	2 ó. 15 p.
az éjjel 2 ó. 40 " " " sz. v. este	7 ó. 05 p.
" " " " " erk. sz. v. (P.-Ladányig gy. v. átszállással) este	9 ó. 15 p.

Debreczenbe érkezik.

Budapest—Nagyvárad felől	délután 3 ó. 47 p.
" " " " " (gyorsvonat) este	7 ó. 09 p.
" " " " " éjjel	2 ó. 40 p.
Nagyvárad—P.-Ladány felől	reggel 7 ó. 41 p.
Csak P.-Ladánytól	reggel 4 ó. 55 p.
M.-Sziget—Szatmár felől	reggel 7 ó. 50 p.
" " " " " délután	12 ó. 16 p.
" " " " " este	10 ó. 16 p.
Csak Szatmártól	este 7 ó. 45 p.
Kassa-Miskolcz felől	reggel 8 ó. 07 p.
Kassa—S.-A.-Ujhely—Szerencs felől	déli 12 ó. 21 p.
Kassa-Miskolcz felől	este 7 ó. 40 p.
" " " " " reggel	8 ó. 09 p.
B.-Szt.-Mihály— H.-Büszörmény felől	{ m. á. v.-hoz " 8 ó. 17 p. vásártérről " 6 ó. 35 p. " " " " " 6 ó. 44 p.
Kassáról.	
F.-Abony felől vásártérről	délután 5 ó. 21 p.
" " " " " m. á. v.-hoz "	5 ó. 30 p.
Ohat—Kócs—Polgár felől vásártérről	reggel 7 ó. 50 p.
" " " " " m. á. v.-hoz "	8 ó. — p.
Derecske-Nagy-Léta felől r. 7. ó. 25 p. d. u. 3. ó. 18 p.	

Jó legelőre,
 esetleg téli tartásra
 vállaltatik jutányosan
mindenféle jószág.
 Czim : a kiadóhivatalban.

Dr. Szöllösi Béla

összes gyógytudományok tudora,
 bőrgyógyász
 és bujakór-specialista,
 cosmetiquer,

hazatért külföldi utjából.

Rendel : d. e. 8—10 óráig.
 d. u. 2—4 óráig.

Lakás : Széchenyi-utca 1769. sz. a.

Bejárat a Kis-uj-utca felől is.

Szives tudomásul!

Az egész országban oly nagy hir-névnek örvendő

brassói és gácsi

gyapjuosztókból

már raktárunkra érkeztek az

őszi és téli ujdonságok.

Mindég készletben vannak

FIU INGEK

darabja 1 frt 25 kr.

Férfi Chiffon ingek

1 frt 50 krtól kezdve.

A hirneves Schroll-féle Chifonokból
 1.90, 2.20, 2.60

GALLÉROK, KÉZELŐK,

nyakkendők, harisnyák,

ESERNYŐK

1 frt 10 krtól kezdve.

Szabó Lajos fiai

Debreczen, Rózsater.

Kívánatra vidékre mintákat készséggel küldünk.

A gazdasági tanintézet

hópehely és rózsakrumpli termése

mázsánként

házhoz vive

2 frttal kapható.

Megrendelhető a tanintézet irodahelyiségében a fűvészkert mellett.

Keil Alajos-féle Padlózat-fénymáz

(Glasur)

legkitünőbb mázoló-szer puha padló számára. 1 nagy palaczk ára frt 1.35.
1 kis palaczk ára 68 kr.

Viasz-kenőcs

legjobb és legegyszerűbb beeresztő-szer kemény padló számára, 1 köcsög ára 60 kr.

Arany-fénymáz

képkeretek stb. bearanyozására. Egy kis palaczk ára 20 kr.

Fehér „Glasur“-fénymáz

Legjobb szer mosdó-asztalok, ajtók, ablakdeszkák stb. ujjonni befestésére. 1 kis doboz ára 45 kr. — 1 nagy doboz ára 75 kr.

Mindenkor kapható:

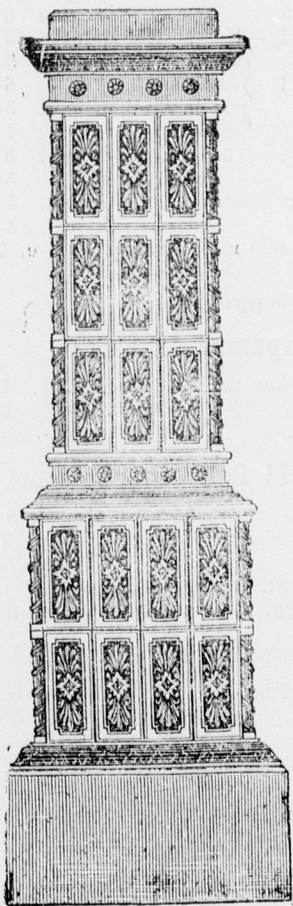
Szent-Királyi Tivadarnál, Debreczenben.

TÓTH GYULA

DEBRECZEN,

városház épületben, és Hatvan- és főutczák sarkán.

Legjutányosabb bevásárlási forrás vas-, szerszám-, épület és butorvasalás czikkekben, valamint konyhafelszerelésben.

Legnagyobb raktár vasbutorok-, gyermek-kocsik-, fürdőkádak-, és vasköny- hákból.

A világhírű Budweiszi porcellán kályhák egyedüli főraktára, a legjutányosabb verseny- áruk és 5 évi jótállás mellett.

